

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202662
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519202662.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: K. L. L..C..I.., so sídlom Y. XX, XXX XX F. - mestská časť L. Y., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. - I. XX, právne zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, LL.M., advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 2.203,33 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 10Csp/50/2019 - 38 zo dňa 30.10.2019 sa zrušuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 939,70 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne,
zo sumy 24,31 Eur od 21.07.2018 do 08.08.2019,
zo sumy 37,08 Eur od 21.08.2018 do 08.08.2019,
zo sumy 9,22 Eur od 21.09.2018 do 08.08.2019,
zo sumy 28,58 Eur od 21.09.2018 do 06.09.2019,
zo sumy 39,57 Eur od 21.10.2018 do 06.09.2019,
zo sumy 2,46 Eur od 21.11.2018 do 06.09.2019,
zo sumy 9,61 Eur od 21.11.2018 do 09.09.2019,
zo sumy 27,24 Eur od 21.11.2018 do 31.10.2019,
zo sumy 38,19 Eur od 21.12.2018 do 31.10.2019,
zo sumy 2,88 Eur od 21.12.2018 do 06.12.2019,
zo sumy 27,76 Eur od 21.01.2019 do 06.12.2019,
zo sumy 13,12 Eur od 21.01.2019 do 22.01.2020,
zo sumy 17,52 Eur od 21.02.2019 do 22.01.2020,
zo sumy 24,15 Eur od 21.02.2019 do zaplatenia,
zo sumy 45,22 Eur od 21.03.2019 do zaplatenia,
zo sumy 43,37 Eur od 21.04.2019 do zaplatenia,
zo sumy 45,07 Eur od 21.05.2019 do zaplatenia,
zo sumy 45,10 Eur od 21.06.2019 do zaplatenia,
zo sumy 46,77 Eur od 21.07.2019 do zaplatenia,
zo sumy 46,89 Eur od 21.08.2019 do zaplatenia,
zo sumy 47,80 Eur od 21.09.2019 do zaplatenia,
zo sumy 49,45 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia,
zo sumy 49,70 Eur od 21.11.2019 do zaplatenia,
zo sumy 51,32 Eur od 21.12.2019 do zaplatenia,
zo sumy 51,67 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia,
zo sumy 52,68 Eur od 21.02.2020 do zaplatenia,
zo sumy 54,80 Eur od 21.03.2020 do zaplatenia,
zo sumy 54,78 Eur od 21.04.2020 do zaplatenia,

zo sumy 56,32 Eur od 21.05.2020 do zaplataenia,
zo sumy 56,95 Eur od 21.06.2020 do zaplataenia,
zo sumy 58,46 Eur od 21.07.2020 do zaplataenia,
zo sumy 59,20 Eur od 21.08.2020 do zaplataenia.

Konanie v časti o zaplataenie 330,76 Eur sa sčasti zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (U. Ú. F., E..L., Y. W. X, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX) sa podaním došlým súdu dňa 06.09.2019 domáhal, aby súd platobným rozkazom uložil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu vo výške 2203,33 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplataenia. Návrh odôvodnil tým, že Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 20.04.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 2500 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 70,46 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4227,6 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 764,82 Eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.01.2017 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplataeniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplataením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplataeniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2203,33 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 294,95 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 2914,93 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplataenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplataení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplataení Spolu Istina (Eur) 8 70,46 563,68 2351,25 = 2914,93. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 764,82 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu

vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 53,22 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma 2914,93 Eur + 53,22 Eur - 764,82 Eur = 2203,33 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 294,95 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje : zostatok - pokuta = Žalovaná suma 2498,28 Eur - 294,95 Eur = 2203,33 Eur.

2. Súd uznesením č.k. 10Csp/50/2019 - 71 zo dňa 30.03.2020 pripustil, aby do konania na strane navrhovateľa na miesto doterajšieho žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: U.F., E..L., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Y. W. X, XXX XX F., vstúpil ako žalobca: K. L. L..C..I., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Y. XX, XXX XX F. - Y. Č. L. Y., na podklade Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 25.02.2020.

3. Súd dňa 30.10.2019 vydal platobný rozkaz a doručil ho stranám sporu. Voči platobnému rozkazu žalovaný podal odpor s odôvodnením, že Žalovaný neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podáva proti nemu odpor z nasledovných dôvodov. Po zadaní požadovaných údajov do interaktívnej kalkulačky dostupnej na <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> bola RPMN vypočítaná v inej výške, ako je uvedená v zmluve o pôžičke, zmluva o pôžičke preto obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok, že zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 24.01.2017. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i

právnú istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 24.01.2017 dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaným mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žalobného návrhu a teda žalobca nemá nárok na splátky zročné od 20.09.2019 do 20.04.2021, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v podaní došlým súdu dňa 24.04.2020 uviedol, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyssloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“ V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až U. Ú. F. E..L.. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Z. S. Q. E..L., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offico. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca v podaní došlým súdu dňa 07.05.2020 uviedol, že Nami predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazujeme na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Q. Z. L., E..L.. Z. V. F., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Nami uplatnená pohľadávka, čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru, čo sme súdu preukázali predloženou úverovou zmluvou a prehľadom platieb na úver, z ktorého je preukázaná kompletná platobná história

počas trvania úverového vzťahu. Žalovaná pohľadávka pozostáva z: - dlžnej istiny 2150,11 € čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy zaplatiť; - nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 53,22 € účtovaných v zmysle Všeobecných zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Okresnému súdu oznamujeme, že v časti o zaplatenie sumy 53,22 € s prísl. titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky berieme žalobu späť a navrhujeme konanie v tejto časti zastaviť a vrátiť nám nespotrebovaný krátený súdny poplatok. Ďalej okresnému súdu oznamujeme, že z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, ku ktorým došlo počas súdneho konania, berieme žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 277,54 € s príslúchajúcim úrokom. Vo zvyšnej časti nami uplatneného nároku trváme naďalej. Evidované platby: - platba vo výške 70,61 €, dňa 08.08.2019, - platba vo výške 70,61 €, dňa 06.09.2019, - platba vo výške 9,61 €, dňa 09.09.2019, - platba vo výške 65,43 €, dňa 31.10.2019, - platba vo výške 30,64 €, dňa 06.12.2019, - platba vo výške 30,64 €, dňa 22.01.2020. Z dôvodu späťvzatia nákladov na vymáhanie a čiastočného zaplatenia pohľadávky týmto upravujeme petit žaloby a navrhujeme, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1872,57 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2150,11 € od 30.01.2017 do 08.08.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2079,50 € od 09.08.2019 do 06.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 2008,89 € od 07.09.2019 do 09.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1999,28 € od 10.09.2019 do 31.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1933,85 € od 01.11.2019 do 06.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1903,21 € od 07.12.2019 do 22.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1872,57 € od 23.01.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

6. Vzhľadom na dispozičné právo žalobcu súd v konaní v časti o zaplatenie sumy 330,76 € sčasti zastavil s poukazom na § 145 ods. 2 C.s.p.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v rozhodnom čase, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 7 ods. 1 cit. zák. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

9. Podľa § 11 ods. 2 cit. zák. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Zmluva, z ktorej žalobca odvodzoval žalobou uplatnené nároky, je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať ustanovenia jednak zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

12. Podľa § 39 cit. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 41 cit. zák. ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Dňa 20.04.2016 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva označená ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere vo výške 2.500,- Eur, s riadnym úrokom 25,58 % na obdobie 5 rokov. Žalovaný si svoju povinnosť riadne neplnil, čím sa dostal so splátkami do omeškania. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný na splátkach celkovo uhradil 1.042,36 Eur (764,82 Eur + 277,54 Eur). Žalobca si v konaní uplatnil nárok na vrátenie časti istiny spolu so splatným riadnym úrokom z pôžičky v celkovej výške 1.872,57 Eur.

15. Žalobca si uplatňuje úroky vo výške 25,58 %, teda takmer trojnásobne viac ako banky poskytovali v rámci úverov pre fyzické osoby v rovnakom období (8,81 %).

16. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné pri úvere dohodnúť úroky. Z tejto skutočnosti však nie je možné úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené. Neprimeranou, a teda odporujúcim dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklou, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úveru. V prejednávanej veci súd zistil, že úroková miera o úveroch poskytovaných bankami pre obyvateľstvo bola v čase splácania úveru žalovaným priemerne vo výške 8,81 %. Vzhľadom k tomu, že žalobcom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery, súd vyhodnotil postup žalobcu za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

17. Vychádzajúc z uvedeného vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru. Žalovaný si svoju povinnosť riadne neplnil, čím sa dostal so splátkami do omeškania. Žalovaný namietal, že žalobca pri poskytovaní úveru nepostupoval v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, čo žalobca nijakým spôsobom nepoprel a ani v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie. Možno teda uzavrieť, že ak žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nemohol neskôr úver s poukazom na § 11 ods. 2 cit. zákona zosplatiť, a teda je potrebné vychádzať zo splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou spotrebiteľskej zmluvy. Z tohto splátkového kalendára je zrejmé, akú výšku istiny má mesačne žalovaný splácať a kedy je splatnosť jednotlivých splátky. Berúc do úvahy, že úver nie je zosplatený, možno uzavrieť, že žaloba bola čiastočne predčasne podaná, nakoľko v čase vyhlásenia rozsudku 53 až 60. splátka úveru nie je ešte splatná.

18. Z takto zisteného skutkového stavu súd konštatuje, že výška istiny v predpísaných splatných splátkach (1. Až 52. splátka) predstavuje sumu 1.982,06 Eur, pričom žalovaný doteraz uhradil na splátkach 1.042,36 Eur, teda je omeškani s platením istiny vo výške 939,70 Eur (1.982,06 Eur - 1.042,36 Eur) Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaného, súd ho rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej sumy, spolu s príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase, v závislosti od splatnosti jednotlivých splátok istiny a úhrad vykonaných žalovaným po podaní žaloby, pričom vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že pôvodný veriteľ nepostupoval pri postúpení pohľadávok v súlade so zákonom o bankách, nakoľko nešlo o bankovú pohľadávku, pričom žalovaný ako spotrebiteľ bol riadne upovedomený, že je v omeškani a z podania žalovaného je zrejmé, že okrem samotnej predžalobnej upomienky disponoval všetkými ostatnými dokumentmi spojenými so žalobou a napriek námietke nedostatku vecnej pasívnej legitímácie došlo zo strany žalovaného k čiastočným úhradám a na účet žalobcu po postúpení pohľadávky.

20. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo vzhľadom na pomerný úspech strán v spore.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).